

Grzegorz Domański, Barbara Butent

Grabice, gm. Gubin, woj.
zielonogórskie. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 19, 44

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GOLĄB, gm. Puławy
woj. lubelskie
Stanowisko 6

patrz
okres lateński

GRABICE, gm. Guttn
woj. zielonogórskie
Stanowisko 5

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza
we Wrocławiu

Badania prowadzili doc. Grzegorz Domański i mgr Barbara Butem.
Finansował BDZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Osada
z wczesnej epoki brązu.

Stanowisko położone jest na szczycie niewielkiego wzniesienia, około 730 m na południowy zachód od Grabic i około 150 m na północny zachód od szosy do Brzozowa. Osada jest systematycznie niszczona przez wybieranie piasku. W 1978 r. uszkodzono 2 jamy, z których ocalała część ceramiki.

Celem badań było rozpoznanie charakteru i chronologii stanowiska. Wykop założono na północnym brzegu płaskowiny w pobliżu wyeksploatowanej w ubiegłym roku jamy /sonda 2, 8 x 1 m/. Odsłonięto obszar 48 m². Ponadto warstwy ornej sąleżała słabo nasycona zabytkami warstwa kulturowa. Odkryto 2 obiekty zawierające dość duże ilości odpadów krzemienianych, węgla drzewnych, polipy oraz ceramikę. Uzyskane wyniki wskazują na dużą wartość poznawczą tego stanowiska dla badań nad osadnictwem wczesnej epoki brązu w Polsce zachodniej.

Materiały przechowywane są w IHKM PAN we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

GUZOWATKA, gm. Dąbrowka
woj. ostrołęckie
Stanowisko 8

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Kazimierz Kuzma, konsultacja naukowa
doc. dr hab. Andrzej Kempisty. Finansował Uniwersytet Warszawski.
Drugi sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej.

Kontynuowano badania rozpoczęte w 1984 r. Przebadano 120 m² stanowiska. Zabytki występowały w warstwie podglebia, w wypełnisku jamy oznaczonej jako obiekt A oraz w warstwie ornej. Ogółem znaleziono 770 fr. naczyń kultury trzcinieckiej. Zabytki kamiennie reprezentują: 5 kamieni lub fr. kamieni ze śladami starcia niektórych płaszczyzn, nieduża niekierka kamienna, fr. toporka oraz dwa czopy kamiennie będące odpadami po wierceniu otworów w toporach. Zabytki krzemienne są bardzo nieliczne. Wydobyto 10 drobnych odłupków krzemienianych, 3 wiórki oraz 6 niewielkich fr. przepalonych krzemieni. Wszystkie znaleziska wykonano z krzemienia narsutowego, bałtyckiego.

Jedynym jak dotąd obiektem trwałym jest wspomniana jama o zarysie w przybliżeniu owalnym i powierzchni ok. 5 m². Jej przekrój poprzeczny jest zbliżony do silnie zwężającego się w miarę wzrostu głębokości trapezu. W wypełnisku widoczne były pozostałości zwęglonych belek, które ułożone względem siebie równolegle biegnęły wzdłuż dłuższej osi obiektu. Ponadto na różnych głębokościach w południowej części jamy, przy jej krawędzi, rysowały się w planie ślady po kołkach /pozostałości szalunku?/. Dno obiektu wystąpiło na głębokości 160 cm. W wypełnisku znaleziono 85 fr. naczyń kultury trzcinieckiej oraz nieduży odłupek z krzemienia bałtyckiego. W niektórych partiach wykopów na głębokości 50 cm uchwycono nieregularne, rozmyte, szaroczerwone i szare zaciemnienia. Być może są to resztki zachowanej warstwy kulturowej, tym bardziej, że w wyższych partiach przeważnie na wysokości tych zaciemnień wystąpiły lokalne zagęszczenia znalezisk ceramicznych i kamiennych.

Planuje się dalszą kontynuację badań.